

Loven må ses på baggrund af de forhandlinger, som fandt sted under behandlingen af forslag til *lov om ændring i lov om leje* (se side 216) og *forslag til lov om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme* (se side 400). De to nævnte lovforslag tilsigtede bl. a. gennem huslejeforhøjelser i de ældre ejendomme at bidrage til en *udjævning af de forskellige lejeniveauer* i den ældre og den nyere boligmasse.

Efter at det under forhandlingerne i det folketingsudvalg, som behandlede de nævnte lovforslag, havde vist sig umuligt at skabe flertal for lovforslaget om en overordentlig ejendoms- skat til staten, gav indenrigs- og boligministeren under den fortsatte udvalgsbehandling tilsagn om at søge gennemført en *forhøjelse af ejendomsbeskatningen i købstæderne* svarende til en *huslejeforhøjelse på ca. 3 pct.*

Overensstemmende hermed fremsattes forslaget til nær- værende lov.

Om lovens indhold skal følgende anføres:

Ved § 1, stk. 1, forøges den *kommunale* ejendomsbeskatning i *købstæderne* fra 1. april 1956 at regne ved forhøjelse af de hidtil gældende promiller for opkrævning af grundskyld og ejendomsskyld med henholdsvis 6,0 og 4,5, idet forhøjelserne dog ikke kan overstige henholdsvis 12,0 promille og 9,0 promille med fradrag af de i vedkommende kommune for perioden 1. april 1955—31. marts 1959 fastsatte grundskyld- og ejendomsskyldpromiller.

Den sidstnævnte begrænsning på henholdsvis 12,0 og 9,0 promille tilstræber en vis *udligning af de fra købstad til købstad noget varierende promiller.*

Efter formuleringen af bestemmelsen fastsættes tillægs- promillerne således een gang for alle for hver købstadkommune, men kommunerne kan herudover i samme omfang som hidtil forhøje deres ordinære grund- og ejendomsskyldpromiller for senere 4 års perioder.

Når forhøjelsen af ejendomsskatterne begrænses til *køb- stæderne*, skyldes det, at der i Københavns og Frederiksberg kommuner allerede med virkning fra 1. april 1955 er sket en forøgelse af ejendomsbeskatningen til henholdsvis 11,0 og 12,0